

Arrest

nr. 313 338 van 23 september 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat I. MOHAMMAD
Franklin Rooseveltlaan 70
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 10 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 februari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juni 2024 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 2 juli 2024.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat I. MOHAMMAD verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 28 februari 2023 waarbij het verzoek om internationale bescherming wordt onderzocht en behandeld met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van voormelde wet.

2. Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. Echter, in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst, werd Georgië niet meer opgenomen in de lijst van veilige landen.

Aldus bestaat de wettelijke grondslag van de bestreden beslissing niet meer.

3. Dit gegeven op zich volstaat niet om over te gaan tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Inzake beroepen tegen de beslissing van de commissaris-generaal beschikt de Raad immers over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Doordat Georgië niet meer in het koninklijk besluit van 12 mei 2024 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst wordt vermeld, moet de Raad nagaan of verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In casu lijkt het rechtsplegingsdossier voldoende gegevens te bevatten om tot zulke beoordeling over te gaan, met inachtneming van de rechten van verdediging.

4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart dat hij in Georgië problemen kende met de familie van zijn voormalige huisgenoot en seksuele partner M., en bij uitbreiding de Georgische samenleving, omwille van zijn toen biseksuele - heden inmiddels panseksuele - seksuele oriëntatie.

4.2.1. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoekers seksuele oriëntatie in casu op zich niet in twijfel wordt getrokken.

4.2.2. Uit de beschikbare landeninformatie aangehaald in het verzoekschrift en de aanvullende nota's neergelegd door beide partijen (waaronder de COI Focus “Georgië. Algemene situatie” van 11 december 2023) blijkt dat de situatie van de LGBTI+-gemeenschap nog steeds complex is, dat deze gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië uitmaakt en dat er in de Georgische maatschappij, waarin homofobie diepgeworteld is – niettemin de houding sinds 2016 is verbeterd –, sprake is van discriminatie, intimidaties, pesterijen, alsook homofoob geweld tegen leden van de LGBTI+-gemeenschap, dit zowel in familiale sfeer als in het openbaar. Uit de informatie blijkt dat homo- en transfobie een probleem is in Georgië, maar dat mensen in Tbilisi meer open-minded zijn dan de regio's, waar deze negatieve gevoelens diepgeworteld zijn. Daarnaast lopen leden van de LGBTI+-gemeenschap, transvrouwen in het bijzonder, het risico om slachtoffer te worden van geweld en haatmisdrijven. Het aantal geweldsincidenten neemt doorgaans toe wanneer het thema actueel is, traditioneel in de periode rond de internationale dag tegen homofobie en transfobie (IDAHOT) op 17 mei en de Pride Week in de maand juli. Het betreffen hier echter geen systematische persoonsgerichte aanvallen. Dankzij opleidingen voor politieagenten, onderzoekers en procureurs verloopt de identificatie van haatmisdrijven de laatste jaren ook beter, al blijft een doeltreffend onderzoek naar haatmisdrijven vaak een uitdaging.

Niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, is er actueel dus geen sprake van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen, zoals verzoeker nochtans lijkt voor te houden in het verzoekschrift. Het loutere feit een LGBTI+-persoon te zijn in Georgië is op zich dan ook niet voldoende om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt voorts zelf geen landeninformatie aan die concrete aanwijzingen in die zin bevat en maakt aldus niet aannemelijk dat hij louter omwille van zijn seksuele geaardheid of genderidentiteit en zijn aanwezigheid in Georgië een risico loopt om te worden geviséerd of vervolgd. De informatie waarnaar

verzoeker verwijst loopt immers gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde COI Focus. Ook hierin wordt immers ingegaan op haatdragende boodschappen, het voorvallen van verbaal en fysiek geweld (met in het bijzonder een toename wanneer het thema actueel is zoals bv. rond de Pride week), maatschappelijke discriminatie en mogelijke moeilijkheden bij het bekomen van bescherming door de autoriteiten. Door louter een aantal bronnen te citeren, toont verzoeker niet aan dat de voormelde analyse niet (langer) correct zou zijn.

Een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij de verzoeker om internationale bescherming ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging in concreto aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

4.2.3. Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij in het verzoekschrift opmerkt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zijn seksuele geaardheid verbergt om het risico op vervolging te. Evenwel blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat verzoeker zijn geaardheid in Georgië in zekere mate openlijk beleefde.

Nergens in zijn verklaringen blijken concrete zaken waaruit blijkt dat hij bepaalde essentiële kenmerken in zijn identiteit diende te verbergen uit vrees voor vervolging. Hij kon zonder problemen studeren, had toegang tot de arbeidsmarkt en nam deel aan politieke activiteiten (NPO, p. 8-9). Hij maakte geen enkele melding van enige problemen om werk te vinden op basis van zijn geaardheid. Daarnaast blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij een sociaal leven had en maatschappelijk actief was in Georgië.

Op basis van verzoekers verklaringen kan dan ook worden aangenomen dat hij in staat was om een leven te leiden in Georgië, omringd door een netwerk van vrienden die op de hoogte zijn van zijn seksuele oriëntatie en dat hij reeds verschillende malen een relatie had, waaruit kan worden afgeleid dat hij in Georgië dus ook in staat was om zijn romantisch leven te ontwikkelen. Uit het geheel van het voorgaande kan bezwaarlijk worden afgeleid dat verzoeker zijn seksuele oriëntatie dermate verborgen diende te houden in die mate dat het verzoeker volledig verhindert om zijn geaardheid vrij te beleven.

Bijgevolg kan uit verzoekers verklaringen, in tegenstelling tot wat hij lijkt voor te houden, niet blijken dat hij in een (gedwongen) maatschappelijk isolement leefde in Georgië en/of genoodzaakt was zijn genderidentiteit en seksuele oriëntatie te allen koste verborgen te houden.

4.3. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoeker er niet slaagt om de aangehaalde vervolgingsfeiten door de familie van M. aannemelijk te maken.

Zo legde hij geen concrete bewijsstukken neer van de brandstichting, laat staan enig mogelijk verband tussen de brand van zijn appartement in Senaki en de betrokkenheid van M.'s familie. Verzoeker legt weliswaar foto's neer van een verbrand appartement, echter deze genieten slechts relatieve bewijswaarde. Los van het feit dat op geen enkele manier wordt aangetoond dat het om het appartement gaat van verzoekers ouders, kan hieruit niet blijken dat deze feiten zich hebben voorgedaan zoals verzoeker beweert en volstaan ze op zich niet om verzoekers persoonlijke problemen aannemelijk te maken.

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat het quasi onmogelijk is om een bewijs voor te leggen van het verband tussen de brandstichting en de seksuele handelingen tussen verzoeker en M., echter neemt hiermee niet weg dat hij geen enkel concreet bewijsstuk heeft bijgebracht, ook niet van de beweerde brandstichting op zich. Nochtans mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij hiervan, gezien de ernst van de feiten, toch officiële documenten kan bijbrengen, zoals een interventieverslag van de brandweer en/of verzekeringsdocumenten, waaruit de omstandigheden waarin de brand was ontstaan kan blijken, welk concreet gebouw het betreft en wanneer de brand is ontstaan. Temeer het om brandstichting gaat in een appartementsgebouw waar de lokale overheid vluchtelingen in huisvestte (NPO, p. 15).

Voorts maakte verzoeker de vage en weinig concrete bewering dat de politie ter plaatse kwam, maar niets ondernam omwille van de grote invloed van de familie van M. in de stad in tegenstelling tot zijn familie die geen invloed had, zonder dit evenwel verder te concretiseren (NPO, p. 16). Gelet op de ernst van de feiten en gezien het een appartementsgebouw betrof waar de lokale overheid vluchtelingen in huisvestte, is deze bewering met betrekking tot de weigering van de politie om aan het onderzoek van de brandstichting mee te werken, niet aannemelijk.

4.4. Daargelaten de geloofwaardigheid van de door verzoeker aangevoerde problemen, moet worden onderstreept dat internationale bescherming hoe dan ook slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoeker in casu niet slaagt.

Uit de COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 11 december 2023 blijkt vooreerst dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo’s, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in high-profile zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

Betreffende de specifieke situatie van LGBTI+-personen blijkt uit voormelde recente COI Focus dat, hoewel er in Georgië op vlak van bescherming in geval van LGBTI+-personen wel degelijk tekortkomingen zijn, LGBTI+-personen bij de politie terecht kunnen voor klachten. Door het risico op ongevoeligheid van de politie, angst voor de reactie van de politie, een mogelijk gebrek aan privacy tijdens ondervragingen, gedwongen outing en secundaire victimisatie hebben leden van de LGBTI+-gemeenschap echter vaak weinig vertrouwen in de ordediensten en zouden zij nalaten klacht in te dienen bij de politie. Gedwongen outing zou voornamelijk voorkomen in de regio’s. Het feit dat de organisatoren van het homofoob geweld van 5 en 6 juli 2021 nog niet zijn bestraft, heeft dit wantrouwen nog versterkt. Dit leidt ertoe dat LGBTI+-personen eerder een beroep doen op ngo’s zoals WISG, Equality Movement en Temida om verdere stappen te ondernemen wanneer zij geconfronteerd worden met problemen. Wanneer een ngo betrokken is in een zaak, wordt deze vaak ook serieuzer genomen. Desalniettemin raden ngo’s, waaronder Equality Movement, leden van de LGBTI+-gemeenschap actief aan om naar de politie te stappen. De houding van politieagenten is de laatste jaren bovendien merkbaar verbeterd, mede dankzij opleidingen en sensibilisering. Als de politie niet helpt, is het ook mogelijk om naar de Public Defender te stappen. De betrokkenheid van de Public Defender zorgt er vaak voor dat een zaak grondig onderzocht wordt.

Uit voormelde COI Focus blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De algemene informatie waarnaar verzoeker in het verzoekschrift en de aanvullende nota verwijst, waarin onder meer wordt verwezen naar corruptie, teneinde de beschermingsmogelijkheden voor de LGBTQI+-gemeenschap in Georgië op de korrel te nemen, kan gelet op de slechts algemene formulering ervan niet overtuigen. Noch het betoog van verzoeker, noch de informatie waarnaar hij verwijst is dan ook van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Het komt bijgevolg aan verzoeker zelf toe om in zijn individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat hij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in zijn individuele omstandigheid gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hem niet kan worden verwacht dat hij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Verzoeker slaagt hierin evenwel niet. Hij toont immers niet aan dat in zijn individueel geval geen overheidsbescherming

beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Zo blijkt verzoeker nooit bescherming gezocht te hebben in Georgië, dit omdat hij het onmogelijk achtte dat iemand hem fysiek kon beschermen in Georgië (NPO, p. 18). Hij bleek wel op de hoogte van het bestaan van ngo's in Georgië die de rechten van de LGBTQ-gemeenschap behartigen, maar achtte die eveneens zinloos (NPO, p. 18). Uit verzoekers verklaringen blijkt voorts dat zijn ouders onmiddellijk na de brandstichting naar Abchazië vertrokken, ook zonder enige inspanningen te hebben geleverd om bescherming te zoeken tegen de familie van M., een klacht in te dienen omwille van de brandstichting van hun woonst en omwille van de slagen en verwondingen van zijn vader (NPO, p. 15, 17). Ook blijkt dat zijn broer D., die in Tbilisi is blijven wonen, geen pogingen heeft ondernomen om bescherming te zoeken voor zichzelf of voor zijn ouders. Zijn ongefundeerde bewering dat men bij het indienen van een klacht in Georgië men zichzelf nog meer in gevaar zou brengen, overtuigt niet en betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om hem bescherming te bieden tegen zijn belagers. Hetzelfde geldt waar hij het zinloos acht om de Georgische politie om bescherming te vragen. De Raad herinnert eraan dat de bedoeling van het indienen van een klacht erin bestaat bescherming te verkrijgen tegen de belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Het algemene betoog van verzoeker berust hoe dan ook niet op ernstige persoonlijke pogingen om nationale bescherming vanwege de Georgische autoriteiten te bekomen en hij maakt niet aannemelijk alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden tot bescherming te hebben uitgeput.

Uit niets blijkt derhalve en verzoeker maakt niet in concreto aannemelijk dat de Georgische autoriteiten niet bij machte of onwillig zouden zijn om hem met betrekking tot de hem verklaarde problemen hulp en/of bescherming te bieden. Verzoeker toont derhalve niet aan dat het hem met betrekking tot de door hem ingeroepen problematiek, nog los van de vraag naar de geloofwaardigheid ervan, aan nationale bescherming ontbreekt. Hij toont aldus niet aan dat in zijn geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat hij daartoe geen toegang zou hebben. Verzoeker slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die hij voorhoudt te vrezen.

4.5. De overige documenten bijgebracht door verzoeker zijn niet van die aard dat ze afbreuk doen aan voorgaande overwegingen.

Uit de video en de foto van verzoekers vader in het ziekenhuis kan niet worden afgeleid waarom zijn vader in het ziekenhuis werd opgenomen. Zodoende kan dit element op zich niet ter ondersteuning dienen van verzoekers voorgehouden persoonlijke problemen met de familie van M. Hetzelfde geldt voor de overige foto's die verzoeker bijbrengt (AD CGVS, map met documenten, USB-stick; NPO, p. 16). De oude foto's van verzoeker met M., een recente foto van M. bekomen via zijn facebookpagina en een foto van verzoeker met make-up, hebben allen betrekking op elementen die op zich niet in twijfel worden getrokken en houden verder geen verband met de door hem voorgehouden problemen met de familie van M. De foto van verzoeker in een ziekenwagen, toont ook niet meer aan dan dat.

De whatsappberichten waarin verzoeker verweten wordt leed aan zijn familie te hebben bezorgd omwille van zijn seksuele oriëntatie, zijn niet afkomstig van een objectieve bron. Dergelijke conversaties kunnen verder eenvoudig geënceneerd worden en ze bieden geen garantie over de authenticiteit van wat wordt besproken noch kunnen ze worden geverifieerd. Om deze redenen kan aan zulke conversaties dan ook maar heel beperkte bewijswaarde worden toegekend en volstaan deze op zich dan ook niet om verzoekers voorgehouden problemen aan te tonen.

Voormelde video, foto's en whatsappberichten wijzigen overigens niets aan de bevinding dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De filmpjes en nieuwsberichten omtrent gewelddaden tegen de LGBTQ gemeenschap zijn louter algemeen van aard en hebben geen betrekking op verzoeker persoonlijk. Een enkele verwijzing naar de algemene situatie volstaat niet om in hoofde van verzoeker een individueel en objectief risico vast te stellen.

De documenten inzake de aanvraag van een sociale woning en verzoekers reistickets, hebben betrekking op elementen die op zich niet betwist worden. Verder houden deze gegevens geen verband met verzoekers vluchtmotieven.

4.6. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen lijkt het dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Het lijkt erop dat verzoeker evenmin aantoont dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus”.

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 22 augustus 2024 staat het volgende vermeld:

“De kamervoorzitter nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen. VzP stelt dat onvoldoende rekening is gehouden met haar seksuele geaardheid. Er zijn de vele rapporten inzake de LGBTQ-gemeenschap in Georgië die slachtoffer is van geweld en discriminatie. Dit is onvoldoende onderzocht noch in de bestreden beslissing noch in de beschikking van de Raad.”

4.1. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting kritiek uit op de bestreden beslissing, dient vooreerst opnieuw te worden aangestipt dat de gronden van de beschikking het voorwerp uitmaken van het verzoek om te worden gehoord, en niet de bestreden beslissing waarvan de wettelijke grondslag niet meer bestaat zoals toegelicht in punt 2. van voormelde beschikking. De mening van de verzoekende partij dat onvoldoende onderzoek zou zijn gebeurd in de bestreden beslissing, is dan ook niet dienstig.

4.2. Met haar betoog ter terechtzitting verwijst de verzoekende partij naar elementen waarop middels voormelde beschikking reeds werd geantwoord. De verzoekende partij gaat met haar betoog dan ook voorbij aan de gronden van voormelde beschikking, zoals hiervoor uiteengezet.

Vooreerst wordt erop gewezen dat de seksuele oriëntatie van de verzoekende partij *in casu* op zich niet in twijfel wordt getrokken. Vervolgens wordt de beschikbare landeninformatie aangehaald in het verzoekschrift en de aanvullende nota's neergelegd door beide partijen in rekening genomen. Het besluit luidt dat,

niettegenstaande de LGBTI+-gemeenschap één van de kwetsbaarste groepen in Georgië blijft, er actueel geen sprake is van veralgemeende vervolging van LGBTI+-personen en dat het loutere feit een LGBTI+-persoon te zijn in Georgië op zich dan ook niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Tevens wordt omstandig gemotiveerd om welke reden de landeninformatie waarnaar de verzoekende partij verwijst niet anders doet denken. Door ter terechtzitting louter te wijzen op het bestaan van de vele rapporten inzake de LGBTQ-gemeenschap in Georgië die slachtoffer is van geweld en discriminatie, en de slechts algemene kritiek te uiten dat onvoldoende onderzoek werd gevoerd, toont de verzoekende partij niet *in concreto* aan dat de analyse zoals opgenomen in voormelde beschikking niet (langer) correct zou zijn.

Voorts wordt geduid dat een individuele beoordeling van de nood aan internationale bescherming, waarbij de verzoeker om internationale bescherming ertoe gehouden is zijn vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen, dan ook noodzakelijk blijft. In voormelde beschikking wordt uitgebreid uiteengezet om welke redenen wordt vastgesteld dat uit de verzoekende partij haar verklaringen, in tegenstelling tot wat zij lijkt voor te houden, niet blijkt dat zij in een (gedwongen) maatschappelijk isolement leefde in Georgië en/of genoodzaakt was haar genderidentiteit en seksuele oriëntatie tot elke prijs verborgen te houden, evenals waarom zij er niet in slaagt om de aangehaalde vervolgingsfeiten door de familie van M. aannemelijk te maken. Verder toont de verzoekende partij niet aan dat het haar met betrekking tot de door haar ingeroepen problematiek, nog los van de vraag naar de geloofwaardigheid ervan, aan nationale bescherming ontbreekt. Ook dit besluit wordt omstandig toegelicht in voormelde beschikking. De verzoekende partij betwist deze vaststellingen niet, minstens formuleert zij ter terechtzitting geen concrete repliek die hier een ander licht op werpt.

De verzoekende partij brengt met voormeld zeer algemeen betoog ter zitting waarin zij slechts algemene kritiek uit bijgevolg geen concreet en dienstig element of argument bij dat afbreuk doet aan de gronden van voormelde beschikking.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking opgenomen gronden. Ingevolge het geheel van de vaststellingen wordt de verzoekende partij niet erkend als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Evenmin toont zij aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS